

02.08.2014 - Husk også at kysse din partner

Forleden fik jeg i en plakatbutik øje på et skilt med påskriften: Du viser dine børn, at du elsker dem ved elske deres mor.

Hmm... Du viser dine børn, at du elsker dem ved at elske deres far, kunne der vel lige så godt stå, og kan være, at der på en anden hylde der i butikken, eller i en anden butik, også findes et skilt med den ordlyd.

Jeg tænker, at denne påstand på dette skilt udtrykker noget ganske vigtigt. Vi tænker måske ikke så tit over, at vores parforhold påvirker vores børn. Men det gør det. Forældrenes trivsel og den måde, de behandler hinanden på, taler til og om hinanden på, har stor betydning for, hvordan både store og små i familien har det. Lugten i bageriet, eller luften mellem far og mor, er den luft, som børnene indånder dagligt og præges af.

Hvad enten luften dirrer af raseri, ubehag, varme, forventninger, spørgsmål, eller den sitrer af kærlighed og forståelse, så er det i den luft, de trækker vejret. Derfor er forældrenes indbyrdes relation vigtig for barnets følelse af tryghed og for dets trivsel. Senere hen har den betydning for barnets egen evne til at danne gode og varige relationer. På denne måde er vi som voksne også her rollemodeller for vores børn, sådan at de erfaringer, de får gennem barndommen, kan tages med ind i voksenlivet. For når børn ser forældre, der er gode til at vise hinanden kærlighed, omsorg og respekt og tale ordentligt herom, så kan de tage det hele med sig som model for det liv, de selv skal leve.

Dette betyder ikke, at et barn kun kan vokse sig stærk og sund, hvis far og mor altid taler pænt, stille og forsigtigt til hinanden og er i evig harmoni.

Selvfølgelig ikke. For det er der ingen, der altid gør eller er.

Frustration og træthed hører ligesom også med, og i ethvert forhold skal der være plads til, at man kan vise andre følelser end dem, der kun er pæne, og også til at give udtryk for uenighed. Men det er ikke ligegyldigt, hvordan mor eller far giver udtryk for det, de ikke bryder sig om, eller det, de savner, ligesom det heller ikke er ligegyldigt, hvordan samme bliver modtaget af den anden.

Vigtigt er det også, at barnet oplever, at de voksne, trods uenighed, kan tage ansvar og sammen finde løsninger og blive gode venner igen.

Så for at vise dine børn, at du elsker dem, skal du vise dem, at du elsker deres mor/far. Det er så sandt, som det står på skiltet. Og jeg er ganske enig.

For jeg husker, hvor lykkelig, jeg følte mig, når min far og mor holdt om hinanden, eller når min far højt og stolt sagde til min søster og mig: I har en pæn mor.

Ved også, hvordan det glædede mine egne børn, og vel stadig glæder dem, når deres far og jeg forelsket gik med hinanden i hånden, eller når vi bare var optaget af at tale med hinanden.

Så kunne de, ligesom alle de andre børn, der ser og mærker, at mor og far kommer godt ud af det med hinanden, slappe af og passe deres eget.

Når luften mellem far og mor er god, bliver den luft, barnet skal være i, også så god, at det kan koncentrere sig om noget, fordybe sig, og måske falde til ro, i leg, eller endda falde i søvn, hvis det er det, der ligger for.

Se, det er jo væsentlige grunde til ikke at glemme at vise, at vi elsker vores partner. At elske sin partner og vel at mærke også at vise det, eller sige det for hans/ hendes egen skyld, for din skyld og for jeres skyld, tænker jeg også har stor betydning.

For når to bliver til tre eller flere er det, af mange og også forståelige grunde, der kan hedde alt fra travlhed, træthed, udmattelse og mangel på lyst, lidt for let at komme til at glemme sin partner. Eller til at lade børnene komme i første række altid, så partneren med rette, godt kan komme til at føle sig både overset, tilsidesat og uelsket.

Måske går det somme tider sådan, at vi kommer til at glemme det, der er grundlaget for det hele, nemlig de to, der en gang faldt i kærlighed til hinanden.

De to, der den gang kærligheden endnu var ny, altid gav hinanden knus og kys, når de mødtes, og når de tog af sted. De to, der ikke kun brokkede sig og skældte ud over det, den anden gjorde eller ikke gjorde, eller som bare ikke kunne tage noget af sig selv eller sige sig selv det, som den anden tænkte.

De to, der nysgerrigt spurgte til hinandens dag, bar hinandens indkøbsposer, sagde venlige og opmuntrende ord til hinanden og det endda i andres påhør.

Er de her endnu? Eller kan de findes igen?

Og kan de to tale lige så pænt til hinanden, som de ofte taler til andre?

For børnene behøver ikke altid at få det hele først altid.

I virkeligheden kan de vist heller ikke helt tåle altid at komme i første række.

Så husk på det, der står på det lille skilt: Du viser dine børn, at du elsker dem ved at vise, at du elsker deres mor/far. Og husk det længe nok til ikke kun at give børnene knus og kram, næste gang, du træder ind ad døren. Måske trænger din partner, du selv og jeres parforhold til lige netop flere kys. Prøv at og se, hvad der sker.

Og lad mig gerne vide, hvordan det går.

